13

IN FESTO S. THURIBII DE MOGROVEJO, EPISCOPI, ET CONFESSORIS

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

ECclesiam tuam, Domine, B. Thuribii Confessoris tui, atque Pontificis continua protectione custodi: ut sicut illum Pastoralis solicitudo gloriosum reddidit, ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dñum.

IN II. NOCTURNO

Lectio iv.

THuribius Alphonsi ex nobili Mogrovi ja gente Majorgæ in R gno Legionis natus, beralibus disciplinis, Juri Canonico Vallisol ti primùm, deinde Sa manticæ in majori C legio Ovetensi Sanc Salvatoris, ita opera dedit, ut tamen poti rem temporis partē ora tioni, aliisque piis, Christianis exercitiis in penderet. Id comproba tu

tum est, cùm immissam in ejus cubiculum impudicam mulierem, præcipuus virginitatis sectator constanti animo extemplò expulit: inde jejuniis, vigiliis, & proprii corporis castigatione continuò vitam exercuit, & nudis quoque pedibus Compostellam ad Sancti Jacobi sepulchrum peregrinatus est.

℣. Inveni, &c.

Lectio v.

A Gregorio Decimotertio Limanæ Ecclesiæ ex Quæstore fidei invitus præficitur; quo in munere Apostolicam solicitudinem in nova Christianitate, vel solidanda, vel amplianda adhibens, perfecti Præsulis partes explevit: Quare singulis Dominicis diebus, vel in Eclesia, vel in Hospitali domo, in parvis etiam Oppidulis, & sub diu concionabatur, plebemq; Cathechismo instruebat. Synodos etiam Diœcesanas; & Provincialia Concilia juxta Tridentini Statuta habuit, & in eis complura decreta, posteà Sede Apostolica confirmata, condita sunt; quibus modò Ecclesia Americana regitur. Hinc morum emendatio, Cleri disciplina, juvenum Seminaria, virginum, ac melè nuptarum Cœnobia, ægrotorum Xenodochia, aliæque ædes, & Templa ejus etiam sumptu constructa, emanârunt.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

DIœcesim suam, amplissimam quidem, incredibili labore totam sæpè visitavit, omnesq; penè Ecclesiæ suæ proventus in pauperum usus, quos creditores suos vocabat, erogavit. Octingentis, ut ferunt, hominum millibus sacro Chrismate unctis: innumeras contradictiones, sivè ab iis, qui foris sunt, propter fidem, sivè ab iis, qui intra, prop-

propter Ecclesiæ libertatem, summa patientia sustinens, acritèr defendit, Martyrii cupidissimus. Tandèm Sacerdotio, & Miraculis clarus, quæ etiam post mortẽ ipsius sanctitatem comprobârunt, dum propriæ Diœcesi visitationi incumberet, anno millesmo sexcentesimo sexto, ætatis suæ sexagesimo octavo, sumpto in Ecclesia Sacro Viatico, ad mortis nuncium exclamans: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus, die vigesima tertia Martii obdormivit in Domino, quem Innocentius Undecimus in Beatorum numerum retulit, assignata ejus festivitate die vigesima septima Aprilis. Deindè novis quam pluribus fulgentem signis, Benedictus Decimus tertius, Pontifex Maximus, quarto Idus Decembris, anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Sanctorum fastis ascripsit.

℟. Iste est.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, & tradit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abb. Ex Serm. 23. in Cant.

ACcipiunt in promissione, qui benè prñsunt, constituit super omnia bona Domini sui: At pauci profectò, qui utilitèr; pauciores qui & humiliter præsint. Facilè tamen utrumque adimplet, qui matrem virtutum discretionem perfectè adeptus, vino nihilominus charitatis usque ad contemptum propriæ gloriæ, usque ad sui ipsius oblivionem, & non ad quærenda, quæ suæ sunt, debriatur, quod solo, ac miro Spiritus Sancti magisterio obtinetur.

℟. Amavit, &c.

Lec-

Lectio viii.

VIrtus autem discretionis absque charitatis fervore jacet, & fervor vehemens absque discretionis temperamento præcipitat. Ideòque laudabilis, cui neutrum deest, quatenus & fervor discretionem erigat, & discretio fervorem regat. Ergò talitèr oportet esse moratum eum, qui præest. Optimum autem in moribus dixerim, & summam disciplinæ hujus perfectè apprehendisse, qui in nullo prorsùs, aut resistat prioribus, aut invideat paribus, aut subjectis vel desit in cura, vel in superbia præsit: Prælatis obediens, sociis congruens, subditis utilitèr condescendens.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

TImeant Clerici, timeant Ministri Ecclesiæ, qui in terris Sanctorum, quas possidens, tam iniqua gerunt, & stipendiis, quæ sufficere debent, minimè contenti, superflua, quibus egeni sustentandi forent, impiè, sacrilegèque sibi retineant, & in usus suæ superbiæ, atque luxuriæ victum pauperum consumere non vereantur; duplici profectò iniquitate peccantes, quòd & aliena diripiunt, & sacris in suis vanitatibus, & turpitudinibus abutuntur.

Te Deum laudamus.

Missa est propria.

FIN.